

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/89/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010087
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2317010087.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. septembra XXXX v C., trvale bytom D. E. XXX, okr. Galanta, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 18. mája 2022, č. k. 9T/29/2017-478, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným v bode 1/ zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, v bode 2/ zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v bode 3/ zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava z 11. januára 2018, sp. zn. 34T/13/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. júna 2018, sp. zn. 3To/47/2018, právoplatný dňa 21. júna 2018, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so stredným stupňom stráženia považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný a s poukazom na rozsudok Okresného súdu Galanta z 10. júna 2020, sp. zn. 31T/142/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 15. decembra 2020, sp. zn. 3To/152/2020, právoplatný dňa 15. decembra 2020, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

Okresný súd v napadnutom rozsudku poukázal na to, že skutok v bode 1/ obžaloby v konaní vzhľadom na zmenu Trestného zákona právne posudzoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a tiež na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré mu obžaloba kládla za vinu, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal.

Okresný súd ďalej v napadnutom rozsudku uviedol skutočnosti, ktoré vyplynuli z rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 25. februára 2016, sp. zn. 3T/88/2014, právoplatného dňa 25. februára 2016 ako aj na skutočnosti, ktoré vyplynuli z pripojených spisov Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/13/2016 a Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/142/2019 a sp. zn. 29T/39/2015. Vo vzťahu k výroku o treste okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol len toľko, že vychádzal z ustanovenia § 44 Trestného zákona.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku obžalovaný zhlásil odvolanie a prokurátor sa práva podať odvolanie vzdal.

Obžalovaný následne svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca v odôvodnení uvádza, že trest uložený napadnutým rozsudkom je nezákonný, pretože v žiadnej miere nezohľadňuje predchádzajúce odsúdenie obžalovaného. Obhajca ďalej uviedol, že predchádzajúce tresty, ktoré boli obžalovanému uložené mali byť zrušené a následne nahradené uložením jedného trestu. Obhajca preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a obžalovanému uložil zákonný trest.

Odvolanie následne odôvodnil písomným podaním aj obžalovaný, ktorý uviedol, že odvolanie smeruje proti výroku o treste najmä z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a), písm. d) a písm. e) Trestného poriadku. Obžalovaný ďalej uviedol, že jeho trestná vec bola postupne pridelená na prejednanie a rozhodnutie štyrom sudcom, ktorí neboli schopní rozhodnúť o jeho žiadosti o zmenu ustanoveného obhajcu, v dôsledku čoho mu nebolo umožnené jeho právo na obhajobu pred okresným súdom, čo je dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Obžalovaný ďalej uviedol, že nerozumie napadnutému rozsudku a namieta, že okresný súd sa v ňom nevysporiadal s jeho záverečnou rečou. Obžalovaný preto žiada, aby mu krajský súd všetko zrozumiteľne vysvetlil, keď bude podávať dovolanie. Obžalovaný ďalej poukazuje na rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/88/2014 a uvádza, že keby sudkyňa dodržala dohodu, ktorú v konaní navrhla prokurátorka, tieto veci by sa nemuseli riešiť. Obžalovaný ďalej poukazuje na predchádzajúce uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/37/2018 a cituje z jeho odôvodnenia, v ktorom krajský súd okrem iného uviedol, že pre vydanie zákonného rozhodnutia sa javí ako nevyhnutné pripojiť a vyhodnotiť kompletne trestné spisy súvisiace s posudzovanými protiprávnymi konaniami obžalovaného vo veci okresného súdu vedenej pod sp. zn. 9T/29/2017, a to spisy Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/88/2014, Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/39/2015 a Okresného súdu Tmava sp. zn. 34T/13/2016. Obžalovaný v závere odôvodnenia odvolania navrhuje, aby vec bola vrátená okresnému súdu, resp. aby mu krajský súd podľa § 45 Trestného zákona započítal rozsudok Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 3T/88/2014.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného do predloženia veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nevyjadril.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas /§ 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplynulo, že dňa 1. februára 2017 bola okresnému súdu doručená obžaloba na obžalovaného pre celkom tri skutky, právne kvalifikované v bode 1/ ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona (pozn. skutok zo dňa 7. decembra 2015), v bode 2/ ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (pozn. skutok zo dňa 17. októbra 2015) a v bode 3/ ako prečin ohrozovania

mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona (pozn. skutok spáchaný od 1. septembra 2015 do 4. februára 2016). Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. októbra 2019 obžalovanému oznámil, že skutok v bode 1/ obžaloby bude v ďalšom konaní posudzovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. mája 2022 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré mu obžaloba kladie za vinu, ktoré vyhlásenie okresný súd po kladnom vyjadrení prokurátora uznesením prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

Pokiaľ ide o poukaz obžalovaného na rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 25. februára 2016, sp. zn. 3T/88/2014, právoplatný dňa 25. februára 2016 krajský súd uvádza, že predmetným rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným v celkom v troch bodoch obžaloby, a to za skutky spáchané dňa 10. augusta 2008, 25. októbra 2007 a v dňoch od 1. februára 2013 do 4. februára 2013, pričom za skutok v bode 1/ mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 26. novembra 2008, sp. zn. 5T/86/2008, právoplatným dňa 23. októbra 2009, v prípade skutku v bode 2/ Okresný súd Bratislava III podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k rozsudku Okresného súdu Galanta z 30. júna 2008, sp. zn. 1T/42/2008, právoplatnému dňa 25. septembra 2008 a v prípade skutku v bode 3/ Okresný súd Bratislava III podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k rozsudku Okresného súdu Galanta z 1. apríla 2015, sp. zn. 29T/39/2015, právoplatnému dňa 30. mája 2015. Z uvedených skutočností potom vyplýva, že skutky, ku ktorým obžalovaný v prejednávanej veci urobil vyhlásenie o svojej vine sú vo vzťahu k jeho odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 25. februára 2016, sp. zn. 3T/88/2014, právoplatným dňa 25. februára 2016 recidívou.

Rovnako tak sú skutky, ku ktorým obžalovaný v prejednávanej veci urobil vyhlásenie o svojej vine recidívou aj k jeho odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 1. apríla 2015, sp. zn. 29T/39/2015, právoplatným dňa 30. mája 2015, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 21. mája 2015.

Okresný súd preto správne ustálil, že skutky, ku ktorým obžalovaný v prejednávanej veci urobil vyhlásenie o svojej vine, sú v súbehu so skutkom spáchaným obžalovaným dňa 17. júna 2015, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trnava z 11. januára 2018, sp. zn. 34T/13/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. júna 2018, sp. zn. 3To/47/2018, ktorým bol obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetný rozsudok okresného súdu bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. januára 2018.

Rovnako tak je správny záver okresného súdu, podľa ktorého sú skutky, ku ktorým obžalovaný v prejednávanej veci urobil vyhlásenie o svojej vine v súbehu so skutkom, ktorý obžalovaný spáchal dňa 3. februára 2016, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 245 ods. 1 Trestného zákona, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Galanta z 10. júna 2020, sp. zn. 31T/142/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 15. decembra 2020,

sp. zn. 3To/152/2020, ktorým Okresný súd Galanta podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, pretože pokladal trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava z 11. januára 2018, sp. zn. 34T/13/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. júna 2018, sp. zn. 3To/47/2018 na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Zo skutočností uvedených v bodoch 11 a 13 až 16 potom vyplýva, že v prejednávanej veci do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov je zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona (pozn. účinného do 30. apríla 2022), kde Trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od troch do desiatich rokov. Okresný súd tak mal obžalovanému ukladať trest za celkom päť úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, pričom obžalovaný spáchal trestné činy viacerými skutkami. Obžalovanému mal byť preto ukladaný súhrnný trest podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu, a to s použitím aj ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovanému mal preto okresný súd ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona v upravenej trestnej sadzbe v rozpätí 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov až 13 (trinásť) rokov a 4 (štyri) mesiace, pričom podľa druhej vety § 42 ods. 2 Trestného zákona Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Z uvedeného potom zároveň vyplýva, že pokiaľ obhajca v odôvodnení odvolania navrhuje, aby boli predchádzajúce tresty, ktoré boli obžalovanému uložené, zrušené a následne nahradené uložením jedného trestu, takýto návrh obhajcu je v konečnom dôsledku v neprospech obžalovaného.

V napadnutom rozsudku absentuje úvahy okresného súdu, prečo postupoval podľa § 44 Trestného zákona rozhodol tak, že upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému. Krajský súd preto vychádzal zo všeobecných východísk a zásad pre ukladanie trestov posudzujúc, či rozhodnutie okresného súdu týmto východiskám a zásadám zodpovedá.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri zbíhajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného je najprísnejším trestným činom zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022. Zohľadňujúc vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ďalej skutočnosť, že v prejednávanej trestnej veci obžalovaný spáchal tri trestné činy, ktoré sú prečinmi ako aj čas ich spáchania, ďalej skutočnosť, že v prípade trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 11. januára 2018, sp. zn. 34T/13/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. júna 2018, sp. zn. 3To/47/2018 okresný súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona a v neposlednom rade zohľadňujúc skutočnosť, že v prejednávanej trestnej veci obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine aj krajský súd dospel k záveru, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený posledne citovanými rozhodnutiami je trestom, ktorý možno považovať na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Okresný súd preto podľa názoru krajského súdu postupoval správne, pokiaľ rozhodol tak, že aplikoval ustanovenie § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného.

Pokiaľ ide o argumentáciu obžalovaného smerujúcu k revízii rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 25. februára 2016, sp. zn. 3T/88/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. februára 2016 krajský súd uvádza, že predmetný rozsudok nie je oprávnený preskúmať. Vo vzťahu k žiadosti obžalovaného o započítanie trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené v iných trestných veciach krajský súd poznamenáva, že takýto postup nie je možný, pretože okresný súd obžalovanému neukladal súhrnný trest, ale naopak od jeho uloženia upustil.

Pretože krajský súd nezistil dôvody na zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.